

Prædiken til 1. søndag i advent

Matt. 21, 1-9

I dag må man da indrømme, at nu kommer religionen i den grad ud i det offentlige rum. Jesus sætter det i scene i det offentlige rum. Disciplene skaffer æslet, mængden strømmer til, og Jesus rider på æslet.

Han rider som en ny konge ind i hovedstaden, magtens centrum. Han bliver udråbt til konge, til den ny, anderledes konge, som skal være konge på en helt anden måde end alle de gamle magthavere, som lever højt på korrupsion og undertrykkelse.

Jesus skal være konge på en helt anden måde. Det står i det gamle profetord: "Se, din konge kommer til dig, sagtmelig, ridende på et æsel og på et trækdysr føl".

Vi lægger mærke til ordet sagtmelig. Den ny konge er ikke som de gamle. Han er anderledes. Ikke blot fordi han har et andet program, men mere fundamentalt: Fordi han har en anden slags magt. Sagtmelighedens magt.

Enhver politik kræver magt. Ærlige politikere siger det lige ud: De vil bruge magten, hvis de får den, f.eks., som man siger, ved at tælle til 90 i Folketinget. De vil bruge magten til at gøre det, der er godt for landet. De vil forbedre forholdene på den og den måde i samfundet. Og skal det kunne gennemfø-

res, ja så skal der magt til. Som f.eks. altså magten i 90 mandater.

Jesu magt er helt anderledes. Sagtmelighedens magt.

Men der er altså stadigvæk tale om magt. Han er jo konge: "Se, din konge kommer til dig". Men han er en sagtmelig konge: "sagtmelig, ridende på et æsel". Kan man være det? En sagtmelig konge? Findes der en sagtmelig magt?

Ja, der findes en sådan anderledes magt i sandheden. Jesus udøver sin magt ved at sige sandheden. Han siger, hvordan det er med mennesker og med det samfund, vi deler som mennesker. Det samfund, som har en så afgørende indflydelse på, at vi er, som vi er, og som vi til gengæld sætter vores præg på og er med til at bestemme, hvordan det skal være.

Han siger sandheden: At vi gang på gang svigter og lukker os for den nød, som vi ser hos andre. At vi gang på gang inddeler folk i dem, vi mener, har point nok til at kunne være med, og dem der ikke skal være med. Fordi de ikke bidrager. Noget for noget.

Over for det har vi Jesu magt, Jesu sagtmelige magt, som ligger deri, at han afslører dette. Han siger sandheden. Og den er ilde

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 118. 113. årgang
December 2012
ISSN 0901-2214

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

hørt. Midt i det offentlige rum rider Jesus på et æsel og er kongen, den anderledes konge, som ikke bruger magten, men bruger sandheden.

Og sandheden er sagtomodig. Men selvom magthavere kan lukke munden på den, som siger sandheden, så består sandheden dog. Og sandheden sejrer til sidst.

Da Martin Luther King satte sig i spidsen for borgerrettighedsbevægelsen i USA i 1950'erne og 60'erne var det netop med en sagtomodighed, den sagtomodighed, der ligger i, at bevægelsen var og blev ved med at være en ikke-voldelig bevægelse. Det vil kort og godt sige, at var man med i bevægelsen, så tålte man også volden fra den anden side, fra undertrykkernes side.

Som Martin Luther King sagde det: Hvis du ikke bliver banket af politiet, så vær du glad for det. Og hvis du bliver banket af politiet, så skal du have modet og styrken til at tåle det. Hvis du ikke kommer i fængsel, så vær glad for det, men hvis du kommer i fængsel, så gå glad i fængsel, for du gør fængslet til frihedens sted. For det du kæmper for, sandheden, vil sejre. Og den vil sejre netop gennem den tilsyneladende svaghed, dette ikke at gøre fysisk modstand. For det, der ligner et nederlag, rummer allerede sejren.

I USA i 60'erne så man pludselig klart sandheden om racismen. Man så det ganske enkelt på fjernsyn, man så billederne fra de racistiske magthaveres nedkæmpelse af sortes fredelige, sagtomodige demonstrationer. Man sad i sin stue og så, hvad sandheden var om magthavernes vold. Og dermed havde racismen og magthaverne tabt.

I dag rider Jesus ind i det offentlige rum.

Han kommer med sandheden om os og vores samfund. Han kritiserer og afslører det politiske system netop ved at møde det med sagtomodighed. Derfor skal vi have religion i det offentlige rum, fordi vi skal møde sandheden og kritikken af hele det politiske system.

Fordi vi i vores politik skal udfordres af det kritiske spørgsmål: Når vi indretter os politisk, som vi nu gør det, hvem svigter vi så? Ser vi det menneske, som vi forsøger at sortere fra? Ser vi det menneske som et medmenneske? Amen.

Anders Holt

Veggerslev-Villersø-Karlby-Voldby

Salmer:

74, 84, 83, 86, 80